Dominica prima post octauas epypha.

tio. Nā iurauerūt seinuicē diligere ⁊ mutuā fide
litatē seruare tā in ꝓsperis q̄ȝ etiā in aduersis. ⁊
in quacūqȝ necessitate vel infirmitate sibiinuicē
subministrare vel subuenire ⁊ vsqȝ ad mortē nū
q̄ȝ ab inuicē separi. Hec ḡ tenenť implere. Nam
matrimonio ꝯsūmato neuter ꝯiugū absqȝ alte
ri⁹ ꝯsensu pōt ꝯtinentiā ꝓfiteri nec separi. Sec⁹
de matrimonio nondū ꝯsūmato. qꝛ etiā inuito
altero pōt religionē intrare ſm ⁊ vilhel. ⁊ ꝯcord.
doct. Cōtra hāc regulā faciūt q̄ vxoribꝫ omia ne
cessaria recludūt ⁊ tenēt eas tanq̄ȝ ancillas: cuȝ
tamē iuxta sua iuramēta deberent eis esse omia
cōia qꝛ vna caro sūt. et mulier facta est de latere
viri tāq̄ȝ socia ⁊ eq̄lis. nō ꝺ pede: ne reputareť vt
ancilla. ¶ Decima est vsus vitiosi vitatio. Naȝ
ꝯiuges debēt carnali copula vti sicvt vitia mor
talia vitēt: alioq̄n dānabiles sūt. Et de hac ma-
teria ꝓseq̄mur arti. ij. hui⁹ ser. ¶ I ¶ Undecima
⁊ vltima est mortis soli⁹ dissolutio. Uñ. j. Cor.
vij. Mulier alligata ē legi quāto tpe vir eius vi
uit. ꝙ si dormierit vir ei⁹ liberata est a lege. et sic
patet ꝙ q̄ȝdiu alter ꝯiugū viuit null⁹ pōt alteri
nubere: sȝ mortuo altero potest alter nubere cui
vult. Sȝ nota ſm doct. in. iiij. ꝙ mors ē duplex
Una spūalis qua hō moriť mūdo ꝑ īgressuȝ re
ligiōis. ⁊ ꝑ hmōi mortē soluiť matrimoniū non
dū ꝯsūmatū. Uñ ꝑsona q̄ ī seculo manet potest
ꝯtrahere cū alia ſm qꝺ dicit Tho. ⁊ alij doct. ac
canoniste. extra ꝺ ꝯuer. ꝯiuga. c. Uer. Porro si
matrimoniū carnaliter est ꝯsūmatū hoc nō sol
uiť ꝑ religiōis ingressuȝ: sic ꝙ ꝑsona remanens
possit ꝯtrahere cū alia: sed debet castitatē ſuare
⁊ ip̄a. ⁊ ex ei⁹ cōsensu tm̄ potuit alter religionē in
trare ⁊ nō sine ei⁹ ꝯsensu ⁊ cū licentia p̄lati. s. ep̄i
Alia aūt mors ē corꝑalis. ⁊ ꝑ hāc oīno soluitur
matrimoniū: ita ꝙ etiā si resuscitareť sicut laza-
rus nō teneť necessario vxorē quā habuit accipe
nisi velit de nouo cū ea ꝯtrahere. Hec sufficiāt.
O itaqȝ xp̄iane ꝯiugate disce regulā tuā ſm oīa
p̄dicta seruare si vis saluari.
¶ K ¶ Circa secundū de offensiōe castitat coiu
galis inquirēdū est q̄libꝫ mōis offendiť ꝯtinētia
vel castitas ꝯiugalis ita vt ei⁹ p̄miū fruct⁹ amit
tať ⁊ dānatio incurrať. Ad hoc ſm doct. notare
possum⁹ plures modos offensiōis. Primo ad
alienū accedēdo qꝺ ē adulteriū ⁊ pctm̄ grauissi
mū q̄ ad penā ſm qꝺ dicit Alex. de ales. ij. ij. tra
ctatu de adulterio. Et ē duplex pctm̄ si accedat
ad alienā ꝯiugatā. qꝛ ē ex ꝑte amboꝝ. si ad solu-
tā est simplex. Scđo fornicario amore ꝓpriā vxo
rē cognoscēdo: hoc est qn̄ eā vellet cognoscere ta-
li affectu ꝙ etiā si nō esset sua legitima vxor ad-
huc vellet cū ea peccare. hoc em̄ est amorē carna
lē p̄ponere amori diuino. ⁊ iō mortale ē. xxxij. q.
iiij. liberoꝝ. Tertio ꝯ castitatē ꝯiugalē mortal̄r
peccādo. Nā. j. Thes. iiij. Hec ē volūtas dei scti︦fi
catio vr̄a vt abstineat a for. ⁊ sciat vnusq̄sqȝ suū
vas. i. corp⁹ possi. in scti︦ficatiōe. s. castitatis. nō i

passiōe desiderij. Lyra. i. nō in vehemētia ꝯcupi
scētie venereoꝝ. Uñ legiť in vita socioꝝ scti Frā-
cisci. ꝙ quidā interrogauit sanctū fratrē egidiuȝ
di. Pōt ne aliq̄s peccare mortaliter cū ꝓpria vx-
ore. Et ille ait. Dic tu mihi pōt ne q̄s mortaliter
inebriari de vino ꝓprio qꝺ habet in suo cellario
Quo respōdēte ꝙ sic. Sanct⁹ frať subiūxit. Sic
⁊ pōt peccare in ꝓpria vxore. ¶ L ¶ Sȝ q̄liter q̄s
ꝯtra castitatē ꝯiugalē peccare pōt cū ꝓpria vxo-
re. de hoc nō licet in p̄dicatiōe loq̄ nisi in genera
li ⁊ cautissime: sȝ debet remitti ad foꝝ ꝯfessiōis.
Hoc solū ḡ generaliť notandū est. ꝙ qui vult ca
stitatē ꝯiugalē nō offendere mortaliter debȝ ob-
seruare sex. Primo quidē intētiōis animū: h̄ est
vt bona intētiōe cognoscat ꝓpriā vxorē. s. causa ꝓ
lis vel ꝓpter debitū vel vitationē fornicatiōis. et
nō sola causa satiāde libidinis. qꝛ hoc pctm̄ ē ſȝ
Alex. ⁊ ſm canonistas. dicto ca. liberoꝝ. ⁊ ca. ori
go. Scđo debet obseruare locū sacrū vt non pec
cet in eo scȝ eccl̄ia vl̄ cymiterio. etiā cū vxore. Ter
tio tꝑs ꝓhibitū: vt est tꝑs dieꝝ festoꝝ. Itē cōmu
niōis ⁊ orōnū ieiunioꝝ q̄ȝ q̄bꝫ peccat q̄ nō vult
abstinere: licet nō peccat q̄ reddit debitū. Quar-
to debet obseruare infirmitatē feminaꝝ: hoc ē tē
pus mēstrui: qꝛ ſm Hiero. tūc ꝯcepti pueri fiūt
leprosi. vel fiūt epilentici: ceci: claudi: stulti vl̄ ob
sessi a demone: vt dicit Aug. ⁊ sic patebit ꝑentuȝ
pctm̄. Quito tꝑs ꝑtui ꝓpinquū ⁊ añ ꝑtū ne fiat
. s. ꝑiculū aborsus. Et post ꝑtū añ purificationē
ne mulier infirmata in ꝑtu graui⁹ infirmeť vel
moriať Sexto debet obseruare modū ne peccet
innaturali ⁊ inhonesto mō. Nā legiť ꝙ quidam
frater ordinis minoꝝ in orōne rapt⁹ vidit in in
ferno patrē suū in tormētis maximis cruciari. ⁊
dixit ei. Ut q̄d infelix pater sic dānatus es cuȝ vi
debaris esse deuotus ⁊ bon⁹ in vita tua. R̄ndit
ille. Hec est causa dānatiōis mee. qꝛ cū vxore ꝓ-
pria. s. matre tua enormia pctā cōmisi turpiter
q̄ nūq̄ȝ ꝯfessus fui p̄ erubescētia. Tādē frater ad
se reuersus iuit ad matrē ⁊ narrās rei ỽitatē co-
uit. O ḡ mali ꝯiugati videte qꝛ multi sic dānāť.
¶ M ¶ Circa tertiū de punitiōe delinquentiū
a deo nota. ꝙ legiť multipliciť puniuisse malos
ꝯiugatos: Primo quidē aduersitatū tribulati-
one: vt ptȝ de lamech bigamo Geñ. iiij. Qui pas
sus est multa ꝑ vxores ⁊c̄. Itez de dauid cui di-
ctū est. Nō recedet gladi⁹ de domo tua in sempi
ternū eo ꝙ tuler vxorē Urie. ij. Reg. xij: Scđo
boni ꝓlis ꝑuatiōe. vñ filiū quē Bersabee conce-
perat in adulterio dauid dñs occidit. ⁊ in dilu-
uio oēs cuȝ ꝑuulis suis ꝑdidit hoīes ꝓpter car-
nalitatē: sȝ sanctū noe cū filijs ⁊ vxoribꝫ sanct cō
ſuauit. Tertō puniuit corꝑali ⁊ subitanea mor
te vt ptȝ de Oza. ij. Reg. vj. Qui cū tetigisset arcā
dñi mox a deo occisus est. ⁊ hoc iō vt quedā glo
sa dicit qꝛ p̄cedēti nocte ꝓpriam vxorē impudice
cognouerat. Silr̄ patet de septē vir Sare subi-
to a demonio suffocatis ꝓpť libidinosū matri-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-524/0098
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt